

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves  
Spisová značka: 14Cb/21/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620202014  
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matej Okály  
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2022:7620202014.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Matej Okály, v spore žalobcu: J. U. Y. s.r.o., so sídlom X. XXXX, XXX XX W., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému: G. spol. s r. o., so sídlom Y. XX/XXXX, XXX XX Y.Š. Q. T., IČO: XX XXX XXX, zastúpený Advokátska kancelária Hovan a Hospúdko s. r. o., so sídlom M. Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 47 233 419, o zaplatenie 600,- Eur s príslušenstvom, takt

### rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení vo veci samej.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou na tunajšom súde domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 600,- €, úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 300,- € od 26.3.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 300,- € od 23.2.2019 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- € a náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku.

2. V odôvodnení žaloby žalobca uviedol, že strany sporu uzavreli zmluvu na vypracovanie bezpečnostnej dokumentácie č. OOU/GDPR20180314013001 dňa 14.3.2018 (ďalej len ako „zmluva“), uzatvorením ktorej vznikol zmluvný vzťah, ktorého predmetom bolo vykonanie auditu v oblasti ochrany osobných údajov a na základe nej vypracovanie bezpečnostnej dokumentácie v súlade so zákonom č. 18/2018 Z.z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a nariadení Európskeho parlamentu a Rady 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES všeobecné nariadenie o ochrane údajov (ďalej len ako „nariadenie GDPR“) pre žalovaného zo strany žalobcu. Žalobca vykonal audit, vypracoval bezpečnostnú analýzu a poskytol služby v oblasti ochrany osobných údajov v súlade s nariadením GDPR a jemu prislúchajúcimi právnymi predpismi za podmienok uvedených vo VOP, najmä článku III VOP a dodržal svoje povinnosti uvedené v článku VI VOP.

V zmysle zmluvy a VOP bola fakturácia rozdelená na 2 časti, t. j. prvá faktúra č. 296-2018 bola žalobcom vystavená dňa 15.3.2018 za vykonanie auditu v oblasti ochrany osobných údajov v zmysle zmluvy, a to na sumu dohodnutú v zmluve vo výške 250,- € bez DPH (300,- € s DPH) so splatnosťou do 25.3.2018, ktorá nebola žalovaným do dnešného dňa uhradená. Za vykonanie analýzy podkladov pre vypracovanie dokumentácie k ochrane osobných údajov a vypracovanie bezpečnostnej dokumentácie (GDPR) žalobca vystavil dňa 12.2.2019 žalovanému druhú faktúru č. 0127-2019 na sumu dohodnutú v zmluve vo výške 250,- € bez DPH (300,- € s DPH) splatnú dňa 22.2.2019.

Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, preto si žalobca uplatnil nárok na dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň z omeškania. Tiež si žalobca uplatnil nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 €.

3. Žalovaný, prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že nárok žalobcu je nedôvodný. Uviedol, že žalobca v zmysle zmluvy mal vykonať dielo po zaplatení faktúry objednávateľom v plnej výške a následne mal až žalobca vykonať vstupný audit. Ak podľa tvrdení žalobcu, žalovaný neuhradil faktúru č. 296-2018 vystavenej za vstupný audit v plnej výške, nemohlo podľa zmluvy dôjsť k vykonaniu vstupného auditu žalobcom tak, ako to uvádza žalobca v žalobe a ako to vyplýva z dojednaní zmluvy. Následne žalobca nemohol podľa zmluvy vystaviť faktúru č. 0127-2019, nakoľko podľa zmluvných dojednaní, mal žalobca vykonať audit až po zaplatení faktúry, teda do času zaplatenia prvej faktúry, podľa zmluvy žalobca dielo nemal vykonávať. Tiež poukázal na skutočnosť, že žalobca mal vystaviť faktúru za vstupný audit až v momente úplného uhradenia faktúry za vstupný audit a následne až po tom, keď objednávateľ, zamestnanec objednávateľa alebo iný prítomný svedok potvrdí vykonanie auditu v konkrétnom čase na konkrétnom mieste, mal zhotoviteľ vystaviť faktúru na čiastku prislúchajúcu sume za vypracovanie diela, pričom žalobca v prílohách k žalobe preukázateľné potvrdenie o „vykonaní auditu“ v zmysle zmluvy nedoložil, čím teda nepreukázal dôvodnosť nároku na úhradu faktúry č. 0127-2019 s dátumom splatnosti 22.2.2019. Poskytovateľ viazal splnenie jeho povinností a dodanie služby na odkladaciu podmienku, a to až po zaplatení predfaktúry. Keďže žalovaný neuhradil tak, ako tvrdí žalobca faktúru vopred za vykonanie vstupného auditu, nebolo možné zo strany žalobcu v zmysle zmluvy pristúpiť k vykonaniu analýzy podkladov pre vypracovanie dokumentácie k ochrane osobných údajov a vypracovaniu bezpečnostnej dokumentácie, čo bolo taktiež viazané na predchádzajúcu úhradu ako odkladaciu podmienku.

4. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že na základe Zmluvy a Všeobecných podmienok, žalobca vykonal audit, následne vypravoval bezpečnostnú analýzu a poskytol služby v oblasti ochrany osobných údajov v súlade s nariadením GDPR, teda si splnil svoje povinnosti jednoznačne mu vyplývajúce z článku III. a VI. Všeobecných podmienok riadne a túto dokumentáciu zaslal žalovanému elektronicky dňa 14.3.2019, o čom svedčí predložená emailová komunikácia, nakoľko žalovaný súhlasil s týmto druhom komunikácie. Žalobca ďalej uviedol, že článok III. Všeobecných podmienok, podľa ktorého zhotoviteľ nie je povinný vykonať dielo skôr, ako mu bude predmetná suma pripísaná na účet, neukladá povinnosť, avšak dáva žalobcovi možnosť toto dielo aj tak vykonať, čo žalobca dodržal. Nezaplatením predmetných splatných faktúr žalovaný porušil svoje povinnosti, nakoľko žalovaný dielo vypracované žalobcom prevzal, avšak k plneniu žalovaným dosiaľ nedošlo.

5. Rozsudkom, č. k. 14Cb/21/2020-70 zo dňa 12.3.2021 tunajší súd rozhodol v predmetnom spore a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 600,- €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 600,- € od 15.3.2019 do zaplatenia, spolu s paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- €, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti rozsudku.

6. Proti I. výroku predmetného rozsudku podal odvolanie žalovaný a Krajský súd v Košiciach, uznesením, č. k. 4Cob/70/2021-97 zo dňa 9.2.2022 zrušil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 14Cb/21/2020-70 zo dňa 12.3.2021 v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 600,- € s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 600,- € od 15.3.2019 do zaplatenia, s paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- € a vo výroku o náhrade trov konania a v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Vo vzťahu k zrušujúcim výrokom odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že súd prvej inštancie pochybil pri rozhodovaní a riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, rozsudok je preto nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd poukázal na to, že základné právo na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Tiež uviedol, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil záver o tom, že žalovaný poskytol žalobcovi potrebnú súčinnosť a zároveň žalobca preukázal odovzdanie oboch častí diela, za ktoré patrí žalobcovi cena vo výške 2 x 300,- €. Nevysporiadanie sa s takýmito - pre rozhodnutie podstatnými skutočnosťami - je porušením práva na

spravodlivý súdny proces, v rámci ktorého majú strany právo na riadne, zrozumiteľné, vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia.

Úlohou súdu prvej inštancie bolo opätovne posúdiť nárok žalobcu. Dôkazné bremeno v súdnom konaní začatom na základe žaloby je na žalobcovi, nie naopak, že žalovaný musí preukazovať neoprávnenosť. Žalobca nemôže zaťažovať žalovaného negatívnym dôkazným bremenom, teda aby súd vyhovel žalobe, ak žalovaný nevyvráti tvrdenia žalobcu. Žalobca, ak chce byť v konaní úspešný, musí preukázať oprávnenosť uplatnenej pohľadávky 600,- € tým, že preukáže riadne vyhotovenie oboch častí diela, teda vstupného auditu a následne auditu a bezpečnostnej dokumentácie a zároveň aj dodanie oboch častí diela žalovanému, a to elektronicky. Bude povinnosťou žalobcu preukázať svoje tvrdenie, že žalovaný žalobcovi skutočne poskytol súčinnosť nevyhnutnú pre vypracovanie vstupného auditu žalobcom v časti týkajúcej sa vykonania vstupného auditu. Zároveň bude povinnosťou žalobcu preukázať aj vypracovanie a odovzdanie auditu a bezpečnostnej dokumentácie žalovanému.

Súd prvej inštancie bol podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v odôvodnení rozhodnutia. Bol povinný posúdiť a riadne odôvodniť žalobcom uplatnený nárok na základe dôkazov predložených, alebo označených stranami sporu a vykonaných v zmysle § 204 CSP. Tieto dôkazy bol súd prvej inštancie povinný hodnotiť podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a až následne vo veci opätovne rozhodnúť a rozhodnutie náležite odôvodniť.

8. Rozsudok súdu prvej inštancie, č. k. 14Cb/21/2020-70 zo dňa 12.3.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č. k. 4Cob/70/2020-97 zo dňa 9.2.2022 vo výroku II, t.j. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, nadobudol právoplatnosť dňa 7.4.2021.

9. Súd doručil písomné vyhotovenie uznesenia odvolacieho súdu s výzvou na predloženie dôkazov, resp. zaujatie stanoviska.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 10.5.2022 uviedol, že v rámci prvostupňového konania uviedol všetky relevantné skutočnosti a preukázal svoj nárok k úhrade žalovanej čiastky. Nemá vedomosť o tom, žeby ešte mohol doplniť ďalšie relevantné skutočnosti, ktoré by vo vyjadreniach v návrhu chýbali. Súdu nepredložil žiaden dôkaz a taktiež nenavrhol žiadne vykonať žiadne ďalšie dôkazy. Žalovaný, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 28.3.2022 uviedol, že zotrváva na svojich doterajších tvrdeniach a je toho názoru, že nárok žalobcu nie je dôvodný. Dôkazné bremeno znáša žalobca, ktorý musí preukázať oprávnenosť uplatnenej pohľadávky.

10. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie dňa 12.5.2022, na ktoré riadne predvolal strany sporu. Na pojednávanie sa nedostavil žalobca, pričom svoju neúčasť ospravedlnil. Súhlasil, aby súd vykonal pojednávanie a rozhodol v jeho neprítomnosti. Súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu v súlade s § 157 ods. 1 CSP, nakoľko pre odročenie pojednávania neboli vážne dôvody v zmysle § 183 CSP.

11. Vzhľadom k tomu, že strana - aktívne legitimovaný žalobca, s povinnosťou uniesť dôkazné bremeno, súdu nepredložil žiaden nový dôkaz, ani sa na pojednávanie nedostavil, súd umožnil prednes právneho zástupcu žalovaného, ktorý uviedol, že s poukazom na zrušujúce uznesenie krajského súdu nie je aktívny, pretože dôkazné bremeno nesie žalobca. Po zrušení rozhodnutia žalobca nepredložil iné dôkazy, pričom tvrdil, že preukázal všetky skutočnosti. Navrhol žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

12. Nakoľko žaloba ani žalovaný súdu dodatočne nepredložili žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, súd v zmysle pokynov uznesenia Krajského súdu v Košiciach, vyjadrením sporových strán, prednesom právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní a oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a súd zistil nasledovné:

13. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 14.03.2018 Zmluvu č.OOU/GDPR20180314013001 na vypracovanie bezpečnostnej dokumentácie v zmysle právnych predpisov o ochrane osobných údajov, pričom uzatvorenie uvedenej zmluvy nebolo v konaní medzi stranami sporu sporným. Existencia tejto zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným bola v konaní preukázaná jej predložením v listinnej podobe. Platnosť uvedenej zmluvy žalobca, ani žalovaný nenamietali. Netvrdili a nepreukázali žiadne okolnosti spôsobujúce jej neplatnosť a ani v konaní nevyšla najavo žiadna okolnosť, ktorá by bola spôsobilá viesť k záveru o jej neplatnosti. Žalobca i žalovaný pri uzatváraní tejto zmluvy konali každý

v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva spĺňa všetky podstatné obsahové náležitosti zmluvy o dielo. Zo zmluvy jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva vymedzenie zmluvných strán - objednávateľa a zhotoviteľa, predmet zmluvy a tiež dojednanie o cene.

Na základe tejto platne uzatvorenej zmluvy o dielo vznikla žalobcovi ako zhotoviteľovi povinnosť vykonať pre žalovaného ako objednávateľa audit v oblasti ochrany osobných údajov a vykonať audit a vypracovanie bezpečnostnej dokumentácie a žalovanému ako objednávateľovi vznikla povinnosť za riadne vykonané činnosti zaplatiť dojednanú odmenu vo výške 2 x 250,- € bez DPH (t.j. 2 x 300,- € s DPH).

V zmluve bola dohodnutá fakturácia - platba - variant B (postupná platba, dve faktúry, v dvoch etapách). V zmysle uvedenej dohody sa objednávateľ - žalovaný zaviazal uhradiť cenu za vykonanie auditu vopred, na základe zhotoviteľom, t. j. žalobcom vystavenej faktúry následne po uzavretí zmluvy. Na sumu za vypracovanie bezpečnostnej dokumentácie vystaví poskytovateľ faktúru bezprostredne po preukázateľnom vykonaní auditu u objednávateľa poskytovateľom.

Žalobca dňa 15.3.2018 vystavil faktúru č. 296-2018 so splatnosťou dňa 25.3.2018 na sumu 300,- € za vykonanie auditu v oblasti ochrany osobných údajov (GDPR), pričom žalovaný túto faktúru neuhradil. Z predloženej e-mailovej komunikácie strán sporu súd zistil, že žalobca dňa 11.1.2019 cestou e-mailu aquaspis@gmail.com doručil žalovanému dotazník GDPR, pričom uvedený dokument slúžil ako podklad, na základe ktorého žalobca vypracoval Bezpečnostnú dokumentáciu.

Dňa 12.2.2019 žalobca vystavil faktúru č. 0127-2019 so splatnosťou dňa 22.2.2019 na sumu 300,- € za vykonanie analýzy podkladov pre vypracovanie dokumentácie k ochrane osobných údajov a vypracovanie bezpečnostnej dokumentácie (GDPR). Následne dňa 14.3.2019 cestou e-mailu aquaspis@gmail.com doručil žalobca žalovanému vypracované dielo, ktoré bolo vypracované na základe vstupnej dokumentácie GDPR.

14. Podľa § 536 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník, zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

15. Podľa § 536 ods. 2 Obchodného zákonníka, dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti.

16. Podľa § 536 ods. 3 Obchodného zákonníka, cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia.

17. Podľa § 546 ods. 1 Obchodného zákonníka, objednávateľ je povinný zhotoviteľovi zaplatiť cenu dohodnutú v zmluve alebo určenú spôsobom určeným v zmluve. Ak nie je cena takto dohodnutá alebo určiteľná a zmluva je napriek tomu platná (§ 536 ods. 3), je objednávateľ povinný zaplatiť cenu, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné dielo v čase uzavretia zmluvy za obdobných obchodných podmienok.

18. Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako CSP), v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

19. Podľa § 132 ods. 2 CSP, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

20. Podľa § 132 ods. 3 CSP, žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

21. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a vak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

22. Po opätovnom posúdení nároku žalobcu, zohľadňujúc právny názor odvolacieho súdu v bode 26. uznesenia, súd dospel k záveru, že žalobca v žalobe, ani neskôr v priebehu konania nepreukázal oprávnenosť nároku, ktorý uplatnil v tomto spore proti žalovanému. Súd preto žalobu zamietol vzhľadom na postoj žalobcu, ktorý žiadnym spôsobom nepreukázal oprávnenosť uplatnenej pohľadávky vo výške

600,- € tým, že nepreukázal riadne vyhotovenie oboch častí diela, teda vstupného auditu a následne auditu a bezpečnostnej dokumentácie a zároveň aj dodanie oboch častí diela žalovanému, a to elektronicky. Bude povinnosťou žalobcu preukázať svoje tvrdenie, že žalovaný žalobcovi skutočne poskytol súčinnosť nevyhnutnú pre vypracovanie vstupného auditu žalobcom v časti týkajúcej sa vykonania vstupného auditu. Zároveň bude povinnosťou žalobcu preukázať aj vypracovanie a odovzdanie auditu a bezpečnostnej dokumentácie žalovanému. Neuviedol žiadne konkrétne tvrdenia, z ktorých mala vyplývať oprávnenosť uplatneného nároku. Za rozhodujúce skutočnosti, odôvodňujúce oprávnenosť uplatneného nároku, sa pritom považujú také údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Žalobca teda bol povinný vymedziť predmet konania po skutkovej stránke, pričom z § 132 ods. 2 CSP vyplýva, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca vo vzťahu k uplatnenému nároku neuviedol relevantné skutkové tvrdenia a nepredložil dôkazy preukazujúce oprávnenosť uplatnenej pohľadávky, teda neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia o žalovanom nároku proti žalovanému. Nesplnenie povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, sú dôvodom na jej zamietnutie po vecnom prejednaní veci z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia a dôkaznej povinnosti vo vzťahu k svojmu tvrdeniu. Z uvedeného dôvodu súd žalobu žalobcu zamietol.

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu vyjadrenej v § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešnému žalovanému priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania.

27. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves, písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie nie je oprávnená podať strana, ktorá sa podania odvolania vzdala.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.